

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
BROJ: 43 0 K 079334 14 Kž
Zenica, 30.05. 2014.godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija Pezer Asima kao predsjednika vijeća, te sudija Tešnjak Nermina i Ahmetović Hilme kao članova vijeća, te zapisničara Amare Behlić u krivičnom predmetu protiv **optuženog Topić Mehmeda**, zbog krivičnog djela izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163 stav 2 u vezi sa stavom 1 KZ FBiH, povodom žalbe Kantonalnog tužioca u Zenici izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 079334 13 K od 14.02.2014 godine, u sjednici vijeća održanoj dana 30.05.2014.godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Kantonalnog tužioca i **potvrđuje se** presuda Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 079334 13 K od 14.02.2014 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 079334 13 K od 14.02.2014 godine oslobođen je od optužbe optuženi Topić Mehmed, zbog krivičnog djela izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163 stav 2 u vezi sa stavom 1 KZ FBiH, a na osnovu odredbe člana 299. tačka a) ZKP FBiH. Temeljem člana 203 stav 1 ZKP FBiH optuženi je oslobođen troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude, u zakonskom roku žalbu je izjavio Kantonalni tužilac i presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakona, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na sjednici vijeća održanoj u smislu člana 319. ZKP FBiH, na koju nisu pristupili uredno obaviješten Kantonalni tužilac i optuženi, prisutna braniteljica optuženog je izjavila da u cjelosti ostaje pri sadržini odgovora kog je dala na žalbu tužioca, te je predložila da se žalba tužioca odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Ovaj sud je ispitao pravostepenu presudu na sjednici vijeća u granicama žalbenih navoda kao i po službenoj dužnosti temeljem člana 321. ZKP FBiH, te odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Ispitujući pobijanu presudu u vezi sa žalbenim osnovom bitne povrede krivičnog postupka koju je tužilac označio kao povredu člana 312. stav 1 tačka k) i stava 2. ZKP FBiH, ovaj sud iz

sadržine žalbe ne može jasno odrediti na koji dio sadržaja žalbe se eventualno odnosi ovaj žalbeni osnov. Naime, u smislu odredbe člana 310. stav 1 ZKP FBiH žalba mora da bude sastavljena tako da može poslužiti kao osnovica za ispitivanje presude, što znači obavezu žalioca da konkretizuje žalbene osnove iz kojih pobija presudu jer se bez toga ne zna koji su konkretno njegovi žalbeni prigovori. Međutim i pored tog nedostatka iz kompletnog sadržaja žalbe može se od strane ovog suda zaključiti da žalilac smatra da prvostepeni sud nije pravilno analizirao i cijenio izjave saslušanih svjedoka, niti je izveo pravilan zaključak o tome da radnje kako su opisane u optužnici ne sadrže obilježja bića krivičnog djela. Ovakav stav žalbe po nalaženju ovog suda nije osnovan. Naime, prvostepeni sud nije počinio bitne povrede krivičnog postupka na koje se samo u uvodu žalbe ukazuje kao postojeće iz člana 312. stav 1 tačka k) jer je presuda prvostepenog suda jasna i obrazloženje iste ne predstavlja suprotnost izreci pobijane presude, a presuda sadrži i razloge o svim odlučnim činjenicama koje je prvostepeni sud u toku postupka utvrdio, u pobijanoj presudi zatim obrazložio i po ocjeni ovog suda donio pravilnu odluku kada je primijenio odredbe člana 299. tačka a) KZ FBiH te optuženog oslobodio od optužbe. Za takvu odluku nižestepeni sud je imao valjanu činjeničnu osnovu na koju se upravo i morao pozvati u obrazloženju presude, da bi ocijenio na osnovu svih dokaza koji su izvedeni da radnje optuženog kako su opisane u izreci pobijane presude ne sadrže obilježja krivičnog djela za koje je optužen. S toga se neosnovanim nalazi žalbeni prigovor tužioca da mu je nejasno zašto je sud analizirao izjave saslušanih svjedoka u konkretnom slučaju kada je već donio oslobađajuću presudu na osnovu odredbe člana 299. tačka a) ZKP FBiH, jer ovaj sud kao drugostepeni upravo nalazi da je prvostepeni sud nakon što je proveden postupak upravo morao na određen način kako je to i učinio cijeliti provedene dokaze da bi na kraju donio zaključak o tome da li zapravo djelo za koje je osoba optužena je propisano kao krivično djelo i da li sadrži obilježja istog.

Dakle, činjenično stanje je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio i na osnovu tako utvrđenih činjenica i okolnosti izveo zaključke da se u radnjama optuženog kako su opisane ne sadrže obilježja krivičnog djela, jer odredba člana 299 ZKP FBiH u svojoj prvoj tački upravo predviđa da će se optuženi osloboditi od optužbe ako djelo za koje je optužen nije zakonom propisano kao krivično djelo, a da li je neko djelo krivično djelo ili to nije prvostepeni sud je upravo i morao utvrditi i cijeliti u skladu sa činjeničnim navodima iz optužnice i provedenim dokazima.

Sa navedenih razloga ovaj sud smatra da je prvostepeni sud dakle u potpunosti na savjestan i brižljiv način cijenio iskaze svih saslušanih svjedoka kako optužbe tako i odbrane, a u smislu člana 305. stav 7. ZKP FBiH, te pobijanu presudu kao pravilnu i zakonitu zasnovao i uz poštivanje odredbi člana 296. stav 2. ZKP FBiH, pri tome pravilno primjenjujući i odredbe Krivičnog zakona. Žalbom tužioca se ne predlaže bilo kakvi drugi dokazi kojim bi se dovelo u sumnju utvrđene činjenice i okolnosti po nižestepenom sudu, u prvostepenom postupku izvedenim dokazima, osim što daje sopstvenu ocjenu izvedenih dokaza kojom se ne mogu dovesti u sumnju činjenična i pravna utvrđenja i zaključci nižestepenog suda dati u obrazloženju pobijane presude.

Bitna povreda iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH (relativno bitna) kroz sadržinu žalbe tužioca nije obrazložena niti konkretizovana tako da se pobijana presuda u pogledu navodnog postojanja ove povrede nije mogla ni ispitati, zbog čega se u tom dijelu nalazi neosnovanim taj žalbeni osnov.

Potrebno je istaći da je za postojanje krivičnog djela iz člana 163. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH prije svega irelevantno da li postoje posljedice ratnih dejstava ili ne postoje zbog čega se nalazi neutemeljenim navod žalbe iznesen u ovom smislu da je prvostepeni sud izgubio iz vida posljedice ratnih dejstava koje su ostale. Pored naprijed istaknutog važno je napomenuti da u činjeničnom opisu optužnice nije navedeno da se radi o licu koje je srpske nacionalnosti a iz izvoda iz matične knjige rođenih za B. B. koje je kao dokaz odbrane priložen u toku postupka ne proizilazi opredijeljena nacionalnost ovog lica, te je obzirom i na ovu činjenicu nižestepeni sud

uz već izneseno obrazloženje u pobijanoj presudi imao dovoljno osnova za izvođenje konačnog zaključka da činjenični opis optužnice ne sadrži obilježja krivičnog djela izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz člana 163. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, kao ni elemente drugih krivičnih djela, pa tako ni elemente krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti iz člana 183. KZ FBiH kako je to pravilno obrazložio prvostepeni sud u posljednjem pasosu na strani tri pobijane presude, te je optuženog pravilnom primjenom odredbe člana 299. tačka a) ZKP FBiH oslobodio od optužbe.

Sa iznesenih razloga a kako ne postoje povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci ove presude, te je žalba odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena, na osnovu odredbe člana 328. ZKP FBiH.

Zapisničar

Behlić Amara

Predsjednik vijeća

Pezer Asim